

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021 č. j. MSK 34233/2021

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 2. 8. 2021 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dál také jen „MUFO“) ze dne 15. 12. 2020, sp. zn. MUFO_S 4208/2020. Uvedeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně povolil nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách (dále také jen „vodní zákon“), vypouštění předčištěných odpadních vod do vod povrchových, bezejmenného vodního toku na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, a zároveň podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) schválil stavební záměr stavby vodního díla nazvané „Společná kanalizace“.
2. Podle žalobkyně z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že žalovaný nepřipustnost jejího odvolání založil na skutečnosti, že není účastníkem předmětného řízení, neboť o jejím účastenství již bylo v neprospěch žalobkyně rozhodnuto usnesením MUFO ze dne 8. 11. 2019, které žalovaný k odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 3. 7. 2020 potvrdil. Tím, že žalovaný nepřihlédl k vedenému soudním u řízení u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 76/2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2020, nebyla ke dni vydání napadeného rozhodnutí vyřešena nejisto otázka účastenství žalobkyně. Napadené rozhodnutí je také nezákonné, když žalovaný nezhojil nečinnost MUFO ve věci žádosti žalobkyně o nahlížení do spisu. Žalovaný dále nezdůvodnil rozpor v rozhodnutí, když se nevyjádřil k odvolací námitce týkající se vedení řízení pod sp. zn. MUFO_S 4208/2020. Podle žalobkyně navíc rozhodnutí žalovaného doposud nenabylo právní moci, když žalovaný v rozhodnutí uvedl, že dal MUFO podnět k provedení nápravy zjevné nesprávnosti ve výroku II. jeho rozhodnutí; MUFO tuto nesprávnost doposud neopravil.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Připomněl, že rozhodnutí o tom, že někomu nesvědčí právo účastníka řízení podle § 28 správního řádu, nebrání dalšímu projednávání věci. Pokud osoba, o které již bylo pravomocně rozhodnuto, že není účastníkem řízení, podá následně odvolání proti dalšímu rozhodnutí vydanému v tomto správním řízení, které je jako nepřipustné zamítnuto, vychází správní soud v řízení o žalobě z pravomocného rozhodnutí o účastenství. V té souvislosti připomněl rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2013, č. j. 4 As 13/2013-26. Na vše uvedeném nic nemění ani skutečnost, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 7. 2021, č. j. 22 A 76/2020-35 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2020, č. j. MSK 131812/2021, neboť po vrácení věci žalovanému tento o odvolání žalobkyně proti usnesení MUFO ze dne 8. 11. 2019 rozhodl opětovně rozhodnutím ze dne 25. 10. 2021, kterým její odvolání opětovně zamítl a napadené usnesení potvrdil.
4. Pokud se týče nahlížení do spisu, rozhodl MUFO z podnětu žalovaného usnesením ze dne 16. 6. 2021 tak, že žalobkyni nahlížení do spisu odepřel; toto usnesení bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 11. 2021.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že MUFO vydal dne 15. 12. 2020 rozhodnutí sp. zn. MUFO_S 4208/2020, kterým povolil nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního

zákonu, vypouštění předčištěných odpadních vod do vod povrchových, bezejmenného vodního toku na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, a zároveň podle § 94p odst. 1 stavebního zákona schválil stavební záměr stavby vodního díla nazvané „Společná kanalizace“. Žalobkyně dne 18. 1. 2021 podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém mj. namítala, že je opomenutým účastníkem předmětného řízení, a to s ohledem na neukončení řízení vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22A 76/2020, žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci jejího účastenství v předmětném řízení.

6. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, ve kterém připomněl, že rozhodnutím MUFO ze dne 8. 11. 2019 bylo rozhodnuto, že žalobkyně není účastníkem řízení, přičemž toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 7. 2020 (toto nabylo právní moci dne 10. 7. 2020). S ohledem na tuto skutečnost nelze na odvolání žalobkyně pohlížet jinak, než na jako na odvolání nepřipustné, které je žalovaný podle § 92 odst. 1 správního řádu povinen zamítnout. Nad rámec uvedeného se žalovaný zabýval dalšími dílčími námitkami žalobkyně vznesenými v odvolání.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
8. Krajský soud ve shodě s žalovaným připomíná, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 6. 2013, č. j. 4 As 13/2013 – 26 dospěl k závěru, že „Rozhodnutí o tom, že určitá osoba není účastníkem správního řízení dle § 28 odst. 1 správního řádu je samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2007, č. j. 3 As 74/2006-61). Pokud tedy osoba, o které bylo pravomocně rozhodnuto, že není účastníkem správního řízení dle § 28 odst. 1 správního řádu z roku 2004, podá následně odvolání proti dalšímu rozhodnutí vydanému v tomto správním řízení, které je jako nepřipustné zamítnuto dle § 92 odst. 1 citovaného zákona, správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání vychází z pravomocného rozhodnutí o účastenství ve smyslu § 75 odst. 2 na konci s. ř. s.“.
9. Krajský soud tak vychází při svých úvahách z toho, že usnesením MUFO ze dne 8. 11. 2019 bylo rozhodnuto o tom, že žalobkyně není účastníkem předmětného řízení, přičemž toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 7. 2020, které nabylo právní moci dne 10. 7. 2020. Soud zdůrazňuje, že při svém rozhodování vychází ze stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s.
10. V souladu s citovanou judikaturou je třeba dojít k závěru, že žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem, jestliže za situace, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že žalobkyně není účastníkem řízení, její odvolání proti dalšímu v řízení vydanému rozhodnutí jako nepřipustné zamítl, neboť žalovaný ani nemohl postupovat jinak.
11. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že v době rozhodování žalovaného bylo u Krajského soudu v Ostravě vedeno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2020, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti usnesení MUFO ze dne 8. 11. 2019

o tom, že žalobkyně není účastníkem řízení. Žalovaný totiž rozhodoval za situace, kdy o účastenství bylo pravomocně rozhodnuto a byla tak najisto postavena otázka účastenství žalobkyně.

12. Na posouzení předmětné žalobní námitky nemůže mít s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. vliv ani to, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 7. 2021, č. j. 22 A 76/2020-35, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2020. Nadto, jen pro úplnost lze připomenout, že po vrácení věci soudem rozhodl žalovaný o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí MUFO ze dne 8. 11. 2019 znovu, a to rozhodnutím ze dne 25. 10. 2021 (které nabylo právní moci dne 8. 11. 2021), přičemž odvolání žalobkyně opět zamítl a napadené rozhodnutí MUFO potvrdil.
13. S ohledem na uvedené závěry je zcela nadbytečné se zabývat dalšími námitkami žalobkyně, neboť by nemohly mít vliv na posouzení věci; soud pouze nad rámec uvádí, že podnět, který dal žalovaný MUFO k provedení nápravy zjevné nesprávnosti ve výroku II. jeho rozhodnutí, nemůže mít jakýkoli vliv na právní moc napadeného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. května 2022

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu